

אֵלֶּזְנֹת

לְעֵלְמֵנוּ עֵשֶׂת

פְּרָשַׁת כִּי תָבוֹא

כ"ג, א' ע"ו צ"ט

הַלֵּילָה. עָנוּ וְאָמְרוּ, כִּי בְעֵלֵי מְלָאכֹת הֵמָּה הָעוֹבְדִים כָּל הַיּוֹם וְאִין לָהֶם פְּנָאֵי רַק בְּשַׁעָה זֹאת. נֶזְף בְּהֶם הַרְה"ק וְאָמַר: וְאֲנִי מָה, כְּלוּם יוֹשֵׁב אֲנִכִּי בְטֵל כָּל הַיּוֹם וּמִמַּתִּין לָכֶם, הֲרִי גַם אֲנִי עוֹבֵד מִבְּקָר עַד עָרֵב וְעַכְשָׁו הוּא זְמַן מְנוּחָתִי וְאִיךָ הַעֲזַתֶּם לְהַפְרִיעַ אוֹתָהּ. מִיָּד נָשְׂאוּ אֶת רַגְלֵיהֶם וְעָזְבוּ אֶת חֲדָרוֹ בְּבִשְׁת פָּנִים. וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ כֹן הִלְכוּ כְּלָם בְּאִין יוֹדַע מָה זֶה וְעַל מָה זֶה. וְיְהִי לְפָלָא.

(תולדות הישמח ישראל עמוד ריח)

חֲרַדַּת אֱלֹקִים נִפְלָה עַל הַפּוֹרְעִים הַמוֹסְתִים

יְדוּעוֹת הַשַּׁבָּתוֹת שֶׁל פְּרָשַׁת בְּהַעֲלַתְךָ אוֹתָם נִהַג הַרְה"ק רַבִּי מֹשֶׁה מְרֹדְכֵי מְלַעֲלוֹב זִיע"א רְבוֹת בְּשָׁנִים לְשַׁבּוֹת בְּאַתְרָא קְדִישָׁא מִירוֹן מְלוֹה בְּהַמּוֹנֵי חֲסִידָיו. מִשְׁתַּטַּח הָיָה בְּצִיּוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּנָא הָאֱלָקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, מְחַלָּה וּמִבְקָשׁ בְּתַפְלוֹת וּבְתַחֲנוּנִים לְפָנֵי קוֹנוֹ עַל יְשׁוּעַת כָּלל יִשְׂרָאֵל.

בְּשַׁנַּת תש"ה, בְּאַחַת הַפְּעָמִים הָרֵאשׁוֹנוֹת לְשַׁבִּיתַת 'שַׁבַּת בְּהַעֲלַתְךָ' בְּמָקוֹם הַקְּדוֹשׁ בְּמִירוֹן. בְּבָקְרוֹ שֶׁל יוֹם שְׁשִׁי עָלוּ לְאוֹטוֹבוֹס כְּשֶׁלוֹשָׁה מְנִינִים מִיִּקְרִי יְרוּשָׁלַיִם, כְּשֶׁבְתַחֲלָה נָסְעוּ לְעִיר הַקְּדוֹשׁ צֶפֶת לְטַבֵּל בְּמַקְוֵה הָאֲרָ"י וּלְהַטְהֵר לְכַבוֹד הַשַּׁבָּת.

בְּצֶפֶת גַּם נָטְלוּ בְּהַשְׁאֵלָה אֶת הַמַּפְתָּחוֹת שֶׁעַל יָדֵי מַעֲרַת הַרְשָׁבִי". לְאַחַר מְכֹן נָסְעוּ לְאַתְרָא קְדִישָׁא מִירוֹן. קָהַל הַחֲסִידִים נִכְנַס אֶל תוֹךְ הַיֵּכַל צִיּוֹן הַרְשָׁבִי" וְהִגִּיפוּ אֶת שַׁעֲרֵי הַחוּמָה שֶׁהִקִּיפָה אֶת בְּנֵי הַצִּיּוֹן וְנָעְלוּ אֶת הַדְּלָתוֹת. אִישׁ מֵהֶם לֹא יָדַע כִּי עַרְבֵי הַכְּפָרִים הַסְּמוּכִים חוֹרְשִׁים עֲלֵיהֶם מְזֻמּוֹת רַעוֹת וְכֹךָ קִדְּשׁוּ אֶת הַשַּׁבָּת מִתּוֹךְ שְׁלוֹת הַנֶּפֶשׁ וְהַתְרוּמָמוֹת הָרוּחַ כְּשֶׁהֵם מְתַפְּלִים אֶת תַּפְלוֹת הַשַּׁבָּת, וּמִשְׁתַּתְּפִים בְּסַעוּדוֹת שֶׁנִּעְרְכוּ בְּחֶצֶר צִיּוֹן הַרְשָׁבִי" בְּצוֹתָא חֲדָא עִם הַרְה"ק מְלַעֲלוֹב. לַעַת סַעוּדָה שְׁלִישִׁית בְּשַׁעָה שִׁישְׁבוּ

בְּפָרְעוֹת בְּשַׁנַּת תרס"ה בְּאֶלְכַסְנֹדֶר
וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיהֶם וְיָרָאוּ מִמֶּה (כח, י).

בְּשַׁנַּת תרס"ה פָּרְצוּ פְּרָעוֹת בְּכָל רַחְבֵי פוֹלִין, עַל יָדֵי הַפּוֹעֲלִים שֶׁהִתְמַרְדּוּ נֶגְדַּת הַשְּׁלִטְוֹנוֹת, וּמוֹרָאָם הָיָה עַל כָּל הַתּוֹשָׁבִים.

לֵילָה אֶחָד בְּשַׁעָה מְאַחֲרַת קְרוֹב לַחֲצוֹת הַלַּיַל אָכַל הַרְה"ק ה'יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל' מְאֶלְכַסְנֹדֶר זִיע"א אֶת סַעוּדַת הָעָרֵב בְּחֲדָרוֹ. בְּאוֹתָהּ שַׁעָה שָׁהוּ בְּחֲדָר ר' אֶפְרַיִם הַמְּשַׁמֵּשׁ, וְהַגָּאוֹן הַחֲסִיד רַבִּי שְׁמוּאֵל יַעֲקֹב אב"ד שַׁעֲרָאֲדוֹ.

לְפִתַּע נִכְנַס ר' יוֹחָנָן מְשַׁמֵּשׁ בְּמְרוּצָה לְחֲדָר וְאָמַר לְר' אֶפְרַיִם, כִּי הִגִּיעוּ אַרְבָּעָה פּוֹרְעִים צַעֲרִים וּמְקָלוֹת בִּידֵיהֶם וּמְרָאִיהֶם מִפְּחִיד עַד לְאִמָּה, וְהֵם בְּדַרְכָם לְהַכְּנִס לְבֵית הַרַבִּי. צַעַק אֵלָיו ר' אֶפְרַיִם שִׁיִּסְגֹר מִהֵרָ אֶת שַׁעַר הַכְּנִיסָה לְבֵית. אָךְ הוּא אַחַר אֶת הַמּוֹעֵד וְהֵם נִכְנָסוּ אֶל בֵּית הַרַבִּי. מִיָּד הִלְכוּ לְעֵבֶר חֲדָרוֹ שֶׁל הַרַבִּי וְהַחֲלוּ לְדַפֵּק עַל הַדְּלַת. שָׁאַל ה'יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל' אֶת ר' אֶפְרַיִם: מִי הֵם. עָנָהוּ ר' אֶפְרַיִם, כִּי ר' יוֹחָנָן אוֹמֵר שָׁבְאוּ אַרְבָּעָה פּוֹרְעִים צַעֲרִים עִם מְקָלוֹת בִּידֵיהֶם וְהֵם מִתְּכַוְּנִים לַעֲשׂוֹת שְׁפָטִים בְּיוֹשְׁבֵי הַבַּיִת.

לֹא הֵנִיחַ ה'יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל' לְעוֹמְדִים עָלָיו לְפִתַּח אֶלָּא הוּא בַּעֲצָמוֹ קָם מִכְּסָא קְדוֹשׁוֹ, נִגַּשׁ אֶל הַדְּלַת, פָּתַח אוֹתָהּ לְרוּחָהּ, וְצַעַק עֲלֵיהֶם בְּקוֹל: הֵנִיחוּ אֶת הַמְּקָלוֹת בְּחוּץ. אֶחָד מֵהֶם הַחֲזִיק סִיגְרִיָּה בְּפִיו. הָרַעִים עָלָיו הַרַבִּי בְּקוֹלוֹ: שִׁיִּגְעֵךְ, אֵינְךָ מִתְּבַיֵּשׁ לְהַכְּנִס אֵלַי עִם סִיגְרִיָּה בְּפִיָּה, אַרוּסִים שִׁיִּגְעֵךְ. נָשָׂא הֵלָה אֶת רַגְלָיו וּבָרַח.

שְׁלַשַׁת חֲבָרָיו הַנוֹתָרִים עָשׂוּ כְּדָבָר הַרַבִּי וְהֵנִיחוּ אֶת הַמְּקָלוֹת מְחוּץ לְחֲדָר, וְנִכְנָסוּ לְחֲדָרוֹ הַקְּדוֹשׁ פְּנִימָה. שָׁאַל אוֹתָם ה'יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל': בְּאִיָּה חֲצַפָּה הִנְכֶם מְעוֹזִים לְהִגִּיעַ אֵלַי וְלְהַפְרִיעַנִי בְּחֲצוֹת

בעינים עצומות. לפתע נתעורר ופקח עיניו, על פניו הקדושות נסוכים שלוה ובטחון, אינו חרד ואינו דואג. הוא החל להרגיע את החסידים והבטיחם כי לא יאנה להם כל רע הוא בקש את מפתחות השער כדי לצאת ולשכנע את האספסוף להתפזר ולהתרחק מבניו ציון הרשב"י.

היו שנסו לעכב בעדו ולמנע ממנו להקריב את נפשו ונפשות כל הקהל הקדוש בידי הצוררים. אולם לבסוף חזקה עליהם פקדתו. בלב שקט ובוטח נטל הרבי את מפתחות השערים, התייצב בפתח המערה ויצא אל נכח הישמעאלים צמאי הדם.

חרדת אלקים נפלה על החסידים בראותם את הפורעים המוסתים שומטים מידיהם את מוטות הברזל באימה ופחד ונסוגים בבהלה למראה איש האלקים הנצב לפניהם וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך.

(משה איש האלוקים' פרק לו)

כשפחדים מהם יש לגלות את הפאות

צא ולמד כמה גדול ענין הפאות. פעם בא ילד אחד עם אביו להרה"ק מהרי"ד מבעלזא זיע"א לראצפערט, והפאות של היילד לא היו נראים. ואמר הרב הקדוש להילד: 'די גייסט שוין אויף אזוי' - האם גם אתה כבר הולך כן? ומשך הרה"ק הפאות שלו שיהא נראה.

התנצל אביו: היות שנסענו ברכבת והיו שם הרבה אנשי חיל ופחדנו, ולכן החבאתי את פאותיו. אמר הרה"ק: אדרבה כשפחדים מהם יש לגלות את הפאות, דכתיב ויראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך.

(נטעי גבריאל' בעניין תגלחת הילדים, בהקדמה)

החסידים ונתנו קולם בשיר רנן ושבח בזמירות שבת קדש ונגוני בר יוחאי החלו להתקהל סביב המערה המון ערבי מוסת בהמית קרב ובקריאות נקם וזעם לטבח חלילה את היהודים. אספסוף כפריים ישמעאלים מצידים במוטות וקרדמות של ברזל בידיהם הקיפו את הבנין והסתערו בחמת רצח ובצעקות של 'אטבח אל יהוד' לשבר את הדלתות ולעקר את השערים לפרע פרעות ביהודים.

החסידים ששהו בפנים נרעדו ונבהלו על נפשם מחמת הסכנה האימה המרחפת על ראשם. זעקות רמות של 'שמע ישראל' נשמעו מפל עבר. כל הנוכחים הכריזו בקול שהם מוחלים לכל מי שחטא כנגדם. אחדים מהרו להתעטף בטליתותיהם כדי שיזכו לכל הפחות לבוא אלי קבר עטופים בטלית.

אחד החסידים פנה אל הסובבים והחל לפרט באזניהם את מקומות הסתר בביתו בהם הטמין מטבעות זהב וקפצי ערה, שבאם חלילה יפגע בפרעות ומישהו מביניהם יצליח להנצל, הרי שלכל הפחות בני ביתו לא יסבלו רעב בהעדרו.

קולות המהלומות של מוטות הברזל על שערי חומת בנין הרשב"י הלכו וגברו, עמם הלכה וגברה החרדה הנוראה שאפפה את היושבים פנימה. בצר להם עמדו החסידים וטכסו עצה מהירה מה לעשות. אחד החסידים הציע לתת לערבים את כל הכסף והרכוש שברשותם אולי יתרצו ויניחו אותם לנפשם. חסיד אחר מהר בחרדה לעלות על גג הציון נטל חצוצרה בידו והחל מריע, אולי תשמע התרועה בצפת ויחלצו לבוא משם לעזרה, אך קולו היה כקול הקורא במדבר, וכמובן שתקיעותיו לא נשמעו בצפת הרחוקה.

בכל רגעי האימה היה הרה"ק מלעלוב תפוס שרעפים

שווקי קטר

חידון אץ?נות - נושא פרסים
אלו ארבעה פסוקים רצופים מפרשתנו
נקראים בחג הפסח - בליל הסדר?

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

פתרון החידה - פרשת חוקת:

ש. שמו של איזה מקום המופיע בפרשתנו כולל 3 אותיות ה'?
 ת. הר ההר, מקום קבורתו של אהרון מכיל שלוש אותיות ה' (במדבר כ, כב).

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת חוקת:
 ה' דוד יגר מבני ברק.

